Prieki su prisiuntimū ant viso meto 84 kap. Galemā prisiusti markomis.

Kauniškis

Apgarsinimai prijemami uz ir dyka talpinami už dyka.

Laikraštis menesinis, išleidziamas per Ignota Grubinską del savo draugo Jono Janušio.

1 metas — Sausio 1 d. 1893 m. — Nr. 1.

Priežastis įsteigimō laikraščio

Vakar vyoą dieną galevojau kokiu budu padaryti del sau atminti ant naujų metų? Apmislijau savo darbus, geidimus ir troškimūs bet visi tie man pasimate taip minki kad ape jos nera ko ir kalbeti. Te ne gale gerai užlaikyti atminymo naujų metu. Kas gi, mislijo sav, dabarnykščiame mano gyvenimē yra svarbesnio. Po ilgo mislijimō lucyjau pripažinti kad jagu ką aš ir galiu ką padaryti gero tai savo gromatomis. Daug aš jų rašiau, daugiau gal neg uz visus saldotus savo pulko ir del to gromatas turejau paskaityti uz svarbesnį dalyką nuveiktą mano saldotiškame gyvenimē.

Daug daiktų gromatose savo negaliu rašyti, iš ~~tos~~ ir je lieka pas mani viena nuomone kaip labai noretusi pasidalyti jais su savo tavorščiu. Savo kasdenymame gyvenime turedamas laiko mislijau rašyti dienika, užvesti šąrašą perskaitytų knįgų.. noretusi kam noris aliduti rokunda iš skaitimō, vienu zodziu norišsi su kūmi nor pasidalyti savo mislomis. Del to siusdamas šian rašteli pas savo mielą draugą, linkiu padaryti del jo šiokią tokią

nůmalda, pilkame jo gyvenimime ir jagu nieko daugiau mano laikraštis neužsipelnytų tiktai kaip perskaitimo triūsi jau vienu aš tapsiu užganėdintas už savo menką triusų.

J. Gr—kas.

Tolraštis.

Prieš naujus metus ne iš kur neturėjau nė vieno telegramnu musek visi mani užmiršo arba niekas nepažysta!

Kaunas. Čia žiema dar tebtveria replomis sugniaužus orą. Nu šalčio net langas mūsų triaška. Mum su Gerasimovu šalta. Kadą-gi sulauksime milo pavasario!

Šis tas.

Laikraštis „Novoje Vremia" šią biloja: Francijoje paskutiniame laikē platinasi kaimiškos mokslinyčios ir skaitinyčios uždeda ko ne kožname sodžiuje. Kadą-gi mes, gailinas laikraštis, uždėsim tokį paprotį, kadu mes pamatysem sodžiuže mokslinyčias ir knyginyčias?. —

Pamatyset gal tadu, mislija sau, kai nustos žandarai po sodžius su kančiukais svajoti ir knygas atiminėti o nekaltus žmonis į kalinį vežti: Nėra gi galima išlaikyti tą kurį taip nuožmei persekioja.

J. Gr—as.

Iš mano dienniko.

1 Sausio.

Praėjo naktis, išaušo rytas ir sulaukiau dienos naujų metų. Pasveikinu tavę naujas mete! Ką man žadi suteikti per šios metus? Ar liūdnus skausmus ar širdės linksmybes? Tikėsiu ir lauksiu paskutinių dalykų. Ar pabaigsiu laimingai kareivišką tarnystę, ar išvysiu dar kokį kartą savo prigimtą mielą kraštelį? - Apei tą dar atsakimą tik ateinantis laikas. Nežiūrėsi gi ant blogąją pusę gyvenimo bet ant gierąją ir tada bus man linksmiau gyventi! Te gyvuja valnystė!

J. Gr—kas.

Atvažiavimas Antuko.

Pasakojimas J. Vabalo.

Grįčioje Žolyno moteris verpė linus. Duktę Marytė žiūrėdama per langą sušuko: Žiūrėkite Antukas važiūna! Ta-tai bus dienos mnou Jackučiui! Jisai senei laukė Antuko. Mat jam beje ne buvo su ko pasikalbėti apei knygas ir raštus. Gerai, aš jam dykai nesakysiu kad atvažiavo Antukas: tegul duos man „popierio dėl kvietko svotijon važiuoti." Marytė išlėkė per duris ir atsidurė kamarytėn, kur Jackutis knygas skaitė. Nu Jackuti, ką tu man duosi kad aš tau pasakysiu gerą naujyną? — Ė, eik tolyn su savo naujynomis, atsakė Jackutis, nesitraukdamas nů knygos; gal vėl aptikai kur žvirbliukų guštą, tai įbėgai pasakyt kad aš jos išdurčiau. Negerai daro Mariut tie, kas paukštelius naikoja, ugi ir paukštelam sopa kad juos kas užgauna.— Tai-gi kad ne žvirbliukai! Šinėdama apē Jackuti čiauškėjo Mariutė. „Ne žvirbliukai bet kas kitas, kas tau labai patiks. Duok popierėlių dėl svotijos tai pasakysiu." — O gal ir ją ir žyno — mislijo Jackutis. Atsidarė savo skrinelę ir išėmęs nukarpas vienio dašo popierių davė Marytei: Jei net akis pražiūrėjo nů tokios gerybės. Pagriebęs lėkė per duris. Led paspėjo ištarti: „Antukas atvažiavo". —

(- to liaus bus.-)

Gromatnyčia.

J. Jan-šiui: Del ko taip patingot pas manę gromatas rašyti? - Šimet jau ne tingeket, bo mat pabaiga mano tarnystes. Pasaldinket noris gromatomis mano karčų gyvenimą. Padejimas mano taip liudnas ir skurdus kad nera kaip žmogum pasakyti: Žinau kad mielas bendras suprantote mano padejimą. Tikiuosi kad po naujų metų sulauksiu nu Tamstos šiokių tokių ainių. Netingeket, rašiket kan sumanydami. Aš taipgi del jųsu nesnausiu. Atleisket kad šis numeris laikraščio išejo taip ne dailei. Stengsesiu su laiku jį pagerinti ir padydinti.

J. Gr.

P.S. Meldziami neužmiršket suteikti del manęs antrašą Antano Grites. Noretusi pas jį grometa rašyti o nežinau koks jo antrašas. Šianosi gromatosi buvo jo antrašas bet aš jas palikau name. Tai neužmiršk, kai rašysi gromatą pas manę įrašyk adrisa Grites. J. G-as.

Apgarsynimai

Jieško

Kauno kukorkos del savęs grasių jaunikaičių. Roda mat jomis ištekėti tik beda Kauno visi ženkai purtosi jomis. Del ko? - Sako bijansi kad ne tapčiau taip grasus kaip jųs. Dailios ir baisus mat jųs gražumas!

№ 353. C. D.

! Vyrucėi pavalkai !

Aelinantis pavarium galar ne prisireiks kam iš mano bendrų pavalkų. Pastielizti galesite nu Kauno panyčių. Jos taip daug prisirupino pavalkų kad ne galia panešti ant kaklo. Rodaus padaryti „geštt" su tais pavalkais. Galema gauti visokio daso ir balto ir juodo. Pavalkai šanandie gale but deviejami vietoje kaunieriaus, kam stoka talabų.

K. M.-

Pieke

su prisiuntimu ant viso meto 84 kap. Vietoje pinigų galema prisiųsti pačto markutėmis.
1 metas.

Kauniškis.

Laikraštis mėnesinis, išleidžiamas per Ignotą Grubinską del jo draugo Jono Janušio.

Vasaris. 1893 m.

Apgarsinimai prijemami ir talpinami uz dyka.

№ 2.

Kaunas. 1 Vasario.

Praējo dar vienas mieno ir arčiaus pasitraukem į amžinastę. Bet kam čia man kalbeti apēi amžinastę gerčiau mislijsiu kad perlekēs mens padarē artesnį laiką mano tarnystes ligi jos pabaigymo. Dievu deką jau 7 menesei belyko služiti. Kaip ilgai laikas traukes koliak jo dar nepraleidi ant tarnystes, o kaip pedleidi tai ne matyt ne matai kur pasidejo Juk ar aš mačiau ta kur praleke tie treji su viršumi metai, rodos dar nesenei buvau name, volastęje, o dabar ir kareiviją baigiu. Bet gana man jilozafavoti! Sunkei vedasi man rašyti. Galvoje ir misliose tarlum labai puikei stovia o kaip ant poperio išilena visiškum prastai išaina. Gerai dar aš padariau kad savo laikraštį pavēdžiau vienam tik mano draugui o kad bučia pavedis visiems draugams, kaip pirma mislijau, kas-gi butu buvę? Sar matos lig akių bučiau pri-

=kentes

Antra atverteis, kas link svarumo laikraščio tai aš labai kaltas kad išleidziu taip nešvarei. Perrašyti ir pertaisineti mat tingesi, nenoriu labai klapatitės apē dailumo ir kalbos ir rašto, tepie kas tik ant mislios užeina iš karto, o apē pagerimo tai nesurupinei. Žinau kad bendrtas mano ne piko ant to, ir atleis už nešvarumą tūmi labjau kad ir ašę ne geidžiu nū šunuko to, bile tik kep palgo ta butu vis gerai:

J. Gru-kas.

Tolraštis.

<u>Russija</u>. Laikraštis „Новое Время", kurio numeri pas dzenčikus januvolo skaičiau, aprašo, kad vēna bagota poni francijoje numirdama dvuchovnyje zavesčanijoje savo paveste visą savo turtą, išnešanti į kelius milijonus, Šv. Tevui popeziui Leo XIII. Gimines tos ponios pradejo provoti, noredamos paniekinti tą zavesčanija. Prancijos sudas pirmutinieje instancijoje buvo užtvirtines zavesčaniją bet antroje instancijoje atmaine galvodamas buk popezius francijoje ne turias provos gauti nejokių palikimų (naslēdstvos). Dabar popezius labai ne loskavas ant francijos už išplešimo taip daug pinigu. Prezindentas Karno nusiunte gromatą ir brungias dovanas noredamas popeziaus užmaloneti; bet kasin ar jam pasiseksią tas.

Šis tas

Ant šių metu uzvedžiau šiokos knygas: 1, Dieniniką, kurian rašysiu kartas nu karto savo kasdieninį gyvenimą 2, Laiškai, kur siusiu gromatas pajėmas per metus 3, Apē dlejimo ir išleidymo pinigų; 4, „Šis tas" čia rašysiu ką nutverio visąką; 5, Sąrašas knygų mano. Jau surašiau visas knygas po numarais. Matos ne daug pas man knygu ojau prisirinko arti ant šimto rublių.

Suvedžiau rokunda už pareilus metus. Iš viso išleista apei 60 rubliu. Tarp ko kito ant knigu išleista 10 r. 56 k., ant vīono tik aloaus 7r. 52 k. ! kaip daug. Gerau butu kad visiškai alaus negerčia. Oda ir ant arielkos išleista 1 r. 19 k. nors jos ir visiškai ne geriu. Po naujų metų pirkau dvi ruskas knygas: „Недоросль" ir „Донъ-Кихотъ" mislidamas versti ant lietuviško. Jai nepaliksiu tai vertimus talpisiu laikraštį savo. Del viou savo dielu pirkau melino poperio ant viršų.–

Iš mano dienniko.

21 Sausio.

Vakar Gerasimovas paklojo man patalą ant pečiuko. Nū pečiuko sušylo šienikas ir labai buvo gardu mėgoti: Vakar grait užmigau. Šindien atsikeliau 11 adynoje. Gerasimovas sako: „žiurek kaip musų langai vel apšalo. Ant oro vel šaltis. Vakar Gerasimovas daugel prisidarbavo koliak nučistijo nū ledu lungą, vieną kletka net perokele, o dabar vel apšalo. Vakar buvo atodrekis: nū pastogių žliauke vando, nū trotuarių dvornikai šlavę šlapią sniegą. Visur matyt vasaru arba pavasarį ir jau pradeda kvepeti. Buvau šindei sutikęs ant ulicos Ignotą Paškarnį, su pieliu einanti: Buvau šindei Kaziongoje palatoje knigdes permainyti pensionos del Generolo. Šindei surašiau 102 novobrancų, mat 23 deno bus zasedanija. Daugiaus nieko naujo šioję denoje ne suveikiau. Prudenis Gerasimovas pastate samovaru. Gerem arbatą.

J. Gr-kas.–

Atvažiavimas Antuko.

Pasakojimas J. Vabalo.

(Tąsa).

Jackutis išgirdęs tokią giarą del jo navyną, grait padejo knigelę, pajome nū sienos savo naujają plodčiuką ir kepurę ir apsidaręs ištruko ulyčion. Kiemas Antuko buvo ant patos galo ulyčios. Jackutis taip rodžei švilpe pas Antuką kad nebežiurejo nei ant šunų, kurie iš kožno kiemo išlekdami lojo. Tek ibegęs į kiemą Jackuciuciui paliko kažiko nedrusa. Bet rodumas pasimatimo su Antuku gavo viršą ir Jackutis nors nedrąsei įėjo priemenon. Išeidamas iš seklyčios Antukas pamatęs Jackutį pasveikino. O, Jackuti! sveikas gyvas, kaip mes senai besimatem! Ar gerai begyveni, ką bedirbi ir kas musų sodžije girdzias? Bet ko čia mes priemineje šniakame, eikime į seklyčia" .–

J. Vabalas.

(Toliaus bus)

Gromatnyčia.

J. Janušiu. Jagu norite skaityti viso mano dienniko tai kai uzdirpset koki rubli mano atsiuskit. Aš jum kozna menesi per pasilkas siuntinesiu dienniko. Bo daug rašau. Ko ne kozna diena. Laikraštį šitam tingiu vel per antra karta rašyti. Tik del formos biskuti įrašau. Tik jus meldziami mano gromatu nenumeskite, taip gi ir dnievniko jai persiusiu. Kad bijot tai vis gi jau galet taip gylei pakavoti kad niekas ne rastu. Rašik meldžiami mas daugiau apē savi. Ko gi taip maža terašai. Kai daugiaus rašysi tai geriaus išmoksi rašyti. Atleisk man kad ir šytas numarelis išejo trumpas. Kai busiu rodesnis rašyti ir neskubinsiu tai daugiaus ir geriaus parašysiu. Rašyk kaip mano namiškei gyvena. Ką dirba bendrai Kvadaras, Pačekajus, Palielis ir kiti. Ar visi bėna sveiki ir linksmus. Jieszkok ar nerasi rokanu mano knygos. Storokis atimti ir no Einorio knygą.

J. Gr-kol.

~~Apgarsinimai~~ Apgarsinimai.

Vyručči choras.

Kas noria gražaus choro girdeti tegul aleina Kaunan katedros bažnyčion ir pasiklauso kaip čia gieda po lietuviško pamokslu „Aniolas Dievo" – Kunigas pradeda lietuviškai, o zmoneles pusē gieda lietuviška o puse, kartu, gieda lenkiškai. Tai choras! –

Prieke

Su prisiuntimu ant viso meto 84 kap. Vietoje pinigų galema prisiunsti pačto markutemis.

Kauniškis.

Laikraštis menesinis, išleidziamas per saldotą Ignotą Grubinsko del jo draugo Jono Januškio.

Apgarsinimai prijemami ir talpinami už dyka.

1 metas. Kovas 1893 m. № 3

Kaunas. 1 Kovo.

Ne karta man užeidavo ir dabar dar užeina ant mysles tas **klausimas**: kodel musų žmones tokeis bureis smunka į Amerika. Ko jie tian jieško? - Man atsakis kad jieško uzdarbio. Bet ar gi čia tėvynėje ne galima uzdarbio gauti? O je, tik dirpk, darbo ir čia davalei, o jau kad darbas čia pigiau apsimoka tai kalti jė patis, kurie lakia į Amerika. Kodel kad taip mandrus, neištato pas savę tokių fabriku kaip amerikoje: Tadu butu ir uzdarbio ir pelnas. Vis beda kad musu žmogelis ne noria pats ant savi ir ant savo gy[…]nimą pasižiureti ir pagerinti savio buvio, bet vis žiuria iš kito rankų. Kur dirva pradirpta tai ten kaip mu[…]res jie pula o savą dyrvą apleidžia. Šis nutarimas galema priliginti kaip prie medegiškų daiktų taip ir prie kalbos. Lietuvei turedami taip derlą dirvą savo kalbos nenoria jos apdirbti, paikei griebiasi prie svetimų kalbų ir tiimi azuit uzdirpti gar bę visiškai savę uz niekus paverčia. Nesistebečia jau kad Amerikon begda jėškotu lųsibes mysles, spaudos i[r] tikejimo, bet tie kurie lekią į ame[…]

gal nei nesupranta kas per liūsybes spaudos, misles ir tikejimo. Žinoma kad nusibaldę ir į Amerikų neranda ten aukso kalnų ir be darbo niekas nieko nedūda. Nesuprantama kalba, nepažįstami žmones, nepriprastas klimatas ir rysas amerikos gyvenimas tai tas laukia nelaimingų keliauninkų. Nesirupinsime gi lekti į Amerikų, bet mylesime savo prigymta krašteli, kur viskas mum paprasta ir meilu. „Jūda dūna čia gardesne" Anot daines. bo tiek giara kur musų nėra - saxo prizodis.

J. Gr-kas.

Tolraštis.

Iš rusijos. Laikraštis Novoje Vremia" praneša kad garsingasai Amerikos ištadejas Edisonas padarė toki aparatą. Kol žmogaus protas yra užimtas misle, kol jis rašo ar skaito tai aparatas šviečia kaip lampa, o kaip tik žmogaus mislia nebedirba - užminga tai ir tas aparatas gianota patsai. Bet pas mus, priduria laikraštis, tas aparatas ne labai reikalingas, kadgi mes skaityti arba rašyti nelabai dideli akvatnykai. Vieniem kortužnikom aparatas tik labai iszsigadytų. Kadu-gi taip smagei žmogaus protas yra itemptas ir darbūjasi kad ne grojant kortomis?!.. —

Šis tas

Perskaitytos knygos: Per sausį menesį jėmiau nuo Ptašiko ir perskaičiau šias knygas:

1, „Русская мысль" laikraštis menesynis.

2, „Письма Гоголя" rinkinis gromatų rusu didelio rašytojo Gogolio. Naujo anštoje buvo vertimas vieno jo rašto „Naktis prieš kaledas."

3, „Хрестоматія Галахова. Часть I. Проза. Straipsnį Karamzino apē tevynes meilę aš jum nusiunčiau.

4, Прибавленіе къ Хрестоматіи.

5, „Загадка" pasakela francuziško rašitiniko Gui de Мопассан" kuris išejo dabar išmirtimo.

6, „Сильфида" vertimas iš lenkiško rašytojo Elzes Ожешко:-

7, Руководство къ общественной гигіенѣ.

8, Памятная книжка 1892. Čia straipsnis kun. Jauniaus apie lietuvišką kalbą.

9, Повѣсти и разсказы „Электро", „Столица Петра Великаго".

10, Русскія [illegible].

11, Логика. Mokslas gerai mislyti

12, Педагогика. Mokslas vaikus mokyti.

13, Римъ за 100 лѣтъ до Рож. Христова.

Iš mano dienniko.

16 Sausio.

Ryta atsikeliau pradžioje 9 adynos. Parašiau povieskas sunariams Kamisijos ir diena išnešiojau. Ponas sake kad kai ateis žaičikas, kad aš ji uz kamieriaus išgrusčia. Rašiau grometa Kviadaru bet nerodom. Parašiau du raportus. Rašiau straipsnį „kaip aš persikeliau iš Šanėų į miestą" bet vis nerodom. Vakar vakaru oficierius Bliumbergas atanešė šunyti dėl musų pono bet jo namē nerado. Gerasimovą subare, kad uz kaklo šuniuką iš bašliko jėme. Vienu žodžiu šindei nei kokių atsitikimų svarbių ne buvo. Eidamas per ulyčią žiurejau palangėm ant knygas. Naujo nieko nera vis tos pačios.

J. Gr.- Kas.

26 Sausio.

Jau kelios dienos kaip nerašiau dienniko. Tingingystė vis tą daro. Kartais ir laiko neužtenka. Bet ką rašyti diennikan? Apei savo gyvenimą? - kaip mes su Gerasimovu abudu nebeturiam pinigų. Kaip dažnai pristingam dūnos. Reike užmoketi skalbejei uz drapanas tai pardavem du kepaluku dūnos 20 kap. skalbejei atidavem o 10 kap. pravalgem. Mes labai dažnai ne gaunam duonos nuo kaptenarmuso, del to kad ne laikei nuveinam. Taip ir bunam be dūnos popusę dienos. Nusibodo jau mum služiti mes sieniniu kalendoriu pernikščiu metu pakabinom ant sienos kuknei savo. Kaip dieną perleidžiam tai poperiuką nuplėšiam

Atvažiavimas Antuko.

Pasakojimas J. Vabalo.

(Tąsa).

Čia buvo viskas padrika. Skrynios Antuko tik ką atvežtos, stovejo atidarytos. Ant padlagos, ant kreslų, langų, stalo buvo išdestiti visokē daiktai - turtai Antuko. Čia buvo visokių marškinių, perkalinių, procavotų ir neprocavotų, naktynių ir viršutinių, margų ir baltų; nemažai buvo taip-gi galstukų, guzikelių, kamašelių, kelnių ir plosčių jūdų, bet už visa buvo daugiaus knygų, kurios labjausei ir intaresavojo Jackuti. Tarp jų buvo tokių didelių, kaip kad mišiaunos knygos, dar tokių Jackutis nebuvo nigdos mates. Kaip jam norejosi žinoti kas tosē knygose yra parašyta o čia kaip tyčia Antukas parętkavodamas savo daiktus apei ką kita Jackuti kalbino. „Man kasykas pirotą pradejo sopeti, negaliu rašyti, kalbejo Antukas, o ponas man liepē, kai pervažiuosiu namon, parašyti šiokius tokius poperius. (Antukas tarnavo pas Prokurorą). Tai tu Jackuti gal busi toks giaras parašysi ką aš paprašysiu. - Nu jau, kodel ne, atsilepē Jackutis. Bet aki pakreipęs žiurejo į didžiusias knygas. Nebeiškęsdamas ant galo paklause: o kokios-gi čia knygos tokios dideles, Aš dar tokių nigdes ne mačiau - prisipažino Jackutis. Ką-gi jose rašo? — „Tūi-tūi Jackuti mes žiureosim kas anose yra!" Pobaigęs su savo drapanomis Antukas pajeme vieną iš didžiųjų knygų, padejo ant stalo ir atvoze. Tik dar pirmiaus Jackučiui pistume prie stalo kreslą ir paprašė sesti. Jackutis atsisedo, bet negalejo matyti kas yra knygoje. Mat stalas taip buvo aukštas kad Jackučiui siekē nosi. Uz tat jis atsiklupe ant kreslo kad geriau matyti. Kaip pradejo versti lapus knygos, Jackutis pamatē visokių ridavonių, abrozelių, nurisavotų žmonių, baznyčių miestų ir vyso vyso. Jackučiuiciu net akis išbegiojo kaip ką tei ant pdę žiuriant. Ant kožno bevcik lapo buvo dydeleis litarais parašyta „Huba" tie litarai taip pasirode Jackučiu puikus kad net bijodamas jis ant jos žiurejo. Mislijo sau kaip jo Antukas nebijo tokios dideles knygos skaityti. Jackutis buvo jau ėjęs dvi žiemas į mokliničia „narodnaja škola" ir mokejo jau ir rusiškai skaityti. Uz tat dabar nartydamas Hubą žiurejo ant parašų padetų ant risavonių. Taip labai patyko Jackučiu tos risavones kad nepamatē kaip užejo vakaras ir laikas jau buvo eiti namo. Bet tol ėjo kol neišverte visos knygos ir tada tik pasakes Sudiev Antukui skubinosi į namus. Čia bedva tik paspejo ant vakarienes. Zobinėtrie paklausē Jackuti ką jis darē pas Antuką. Jackutis pasisakē motinai kad Antukas jam parode labai gražių knygų ir risavonių. Pakalbejęs potieriuo šeimina ženuo ir Jackutis ėjo gultų.-

J. Va[illegible]

(toliaus bus)

nū pono kalendoriaus lipdom ant savo-vis sakom dėl ma mažiau služiti. Aš iš pikčio skaitau ruskas knygas. Jamū pas Ptašeku borgan - užmokesiu sakau kai atsiuns man pinigų. J. Grubinskas.

Gromatnyčia.

Ponu Janušiu. Tamistos gromatu su pačtavomis markomis aš apturėjau 25 vasario. Nenorėjo pačtorius iš narto duoti bo lametos ant konverta apsiriekta litara vietoje ~~vieo~~ leto ruskos padeta lietuviška „u" ir išjo vietoje Грубинскому - Грубинскому. Bet vis gi atidave kaip pasakiau iš kur laukiu gromatos. Dėkavoju labai žemai už markus. Toi už 10 kap. markes ousiun čiau už granyčios. Nulaidžiau Apžvalgon šiokį tokį raštelį - nežinau ar tik patalpįs. Naciku vis dar neprisitaisau rašytio Antanu Gritei negaliu rašyti kad nežinau jo adreso. Meldžiamas atsiusk. - Kloniokes ponu Kazimu jau jau atbuvo savo rekolekcijis. Man labai jo gaila kad be kaltybes kenčia bet ką padaryti. Kristus pasakė: „Palaiminti kurie kenčia del teisybes nes jų yra karalystė dangaus". Kai suveiši Kazimieriu Gričiuku Tričakiu taip jam no mani pasiklonink ir pasakyk kad aš nuo jo gromatu apturėjau 3 deno šio Kovos menesio. Namiškem kėlinu rašyti gromatos ir prašyti dėl velikų pinigų. Pas Ptašeku beliko tik zaloga 80 kap. o daugiaus nieko. Laukiu atrašų nū Kviadaro ir kitų. Ar ne rasi kai kur mano knigos žokonu, meldžiamas pajieškok. Dabar kai atleidei gi marku tai gal nebenorėsi dieniko kad persiųsčia. Su Klierikais nebuvau suvėjis ir nemisliju suveiti, bo neturiu atsakančio apsirengimo ir vėl pavojinga saldatu ir jiems su manim draugauti. Kloniokes Ponu Kviadaru, Zukaucky, P.P. Palinlomis ir Vincei Pašakarniu. Daugiau mislės bendre nebeturiu ko rašyti, legul bus ant kito karto. Labai pasilgau lietuviškų raštų. Kaip sulauksi Pačekajaus meldžiamas paprašik kad prisiųstu ant vardo Petrulio vis kas bus naujo. Skaitau lenkiškas knygas. Daug žodžių nesuprantu. Reiktu labai žodiino bet nėra už ką pirkti. - Aš dar tebesu Komisijo, nežinau kadu eisiu raton. Darba mažai. Laiko yra davalei. Gaila laiko bo naudos lekiančio. Storojos kad nors kaip mozna greičiau ji suvartoti. Su diev Jonuk palik sveikas.

J. Grubinskas.

Apgarsinimai.

Ar ne reikia kam einant į ameriką gražios pačios apvesti, te atvaži į nų į Kauną čia jų dabvalei ras. Visas grašai tavoras, kuris per Broką einą čia į Kauną atgabentas tampa. Kartais ir labai gerus randasi. Patiekos ir linksmybes tik jim ant misles kaip ne but laimingu tam, kurs tures laimę įgyti tokias „patiekas". Ar nera ir pas jum tokių patiekų" te važiuja Kaunan.

- Vėjo vaikas. -

7 Kovo 1892 | Redytojis J. Grubinskas.